

120 lat szpitala dąbrowskiego

Z kopalniami towarzystwo przejęło tereny i zabudowania zwane wówczas „Karczmą pod lwem” przy ul. Starobędzińskiej (dziś Szpitalna). Kosztem 1800 rubli wzniesiono budynek szpitalny, jednopiętrowy o 20 łóżkach pod patronatem św. BARBARY. Chorymi opiekował się jeden lekarz i dwóch felczerów.

W pobliżu pawilonu górniczego Huta BANKOWA zbudowano w latach 1895–1896 obiekt szpitalny o 40 łóżkach pod wezwaniem św. WINCENTEGO. Chorymi opiekował się jeden lekarz z felczerem i cztery pielęgniarki.

Obydwa szpitaliki posiadały skromną internistykę i chirurgię, a szczególne lub ciężkie przypadki kierowano do szpitali w Krakowie i Warszawie.

W szpitalu górniczym w latach 1895–98 pracował dr Maksymilian Żołędziowski, po nim dr Józef Paschalis, którego od czerwca 1905 r. wsparł dr Szymon STARKIEWICZ. Ten lekarz społecznik zyskał sobie miano „doktora Judyma Zagłębia Dąbrowskiego”.

Po 1945 r. połączono obydwie szpitale i nadbudowano pawilon św. Barbary zyskując większą ilość łóżek i salę dla noworodków.

W latach sześćdziesiątych szpitalem kierował dr Ryszard NOWAK. Wówczas też nastąpiła pierwsza zdecydowana jego rozbudowa. Oddzielne pawilony połączono przełączką, zyskując trakt operacyjny. Nadbudowano pawilon św. WINCENTEGO. Zlikwidowano ponemiecki barak służący okulistyce i laryngologii, przenosząc je do budynku przy ul. 3 Maja 40.

W 1972 r. zakończono dziesięcioletnią modernizację szpitala, która przebiegała wraz z normalnym funkcjonowaniem placówki. Równocześnie nadano mu imię dr. S.

Wprawdzie początków publicznej służby zdrowia w Dąbrowie Górniczej należy szukać już w 1816 r., kiedy zatrudniono pierwszego lekarza, Feliksa Klimaszewskiego, ale pierwszy szpital dla górników pw. św. Barbary otwarto 15 stycznia 1882 roku. Towarzystwo Francusko - Włoskie wydzierżawiwszy kopalnię: KOSZELEW i PARYŻ musiało swoim robotnikom zapewnić pomoc medyczną. Wymuszała to cesarska ustawa z 26 sierpnia 1866 r.

Starkiewicz. Teraz budowano nowoczesne pawilony dla oddziałów specjalistycznych i poradni diagnostyczno-leczniczych w celu poprawy standardu szpitala miejskiego.

W roku 2002 Szpital Miejski kierowany przez dr Beate MAŁECKĄ-LIBERĘ, to nowoczesny wyspecjalizowany obiekt o 14 oddziałach, 25 poradniach specjalistycznych w tym: mammografia, tomografia komputerowa i stacja dializ. Szpital zapewniając podstawową opiekę medyczną i specjalistyczną ściśle współpracuje z przemysłem i rozwijającymi się firmami. Dzięki zrozumieniu władz dąbrowskich na czele z prezydentem MARKIEM LIPCZYKIEM ma dziś najlepsze z możliwych warunki pracy personelu medycznego i leczenia chorych.

w lipcu 2002 r.

Włodzimierz Starościak

